862/11

Den 16. februar 2011 blev i sag nr. 78.466:

xxx xxxxxxxx
xxxxxxx xxx x
xxxx xxxxxxxx

mod

If Skadeforsikring
Stamholmen 159
2650 Hvidovre

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Sikrede har som fører af en bil været omfattet af en motorkøretøjsforsikring i If Skadeforsikring. Han klager ved sin advokat over selskabets ansvarsfordeling vedrørende et anmeldt færdselsuheld, hvori den forsikrede bil har været impliceret.

Færdselsuheldet skete den 26/1 2010, hvor den bil, som klageren førte, stødte sammen med modpartens bil, der ligeledes er forsikret i det indklagede selskab. Skaden skete, da bilerne skulle passere hinanden i et sving.

Selskabet har ligedelt ansvaret mellem klageren og modparten med henvisning til, at dette er fast praksis i en situation som den foreliggende, hvor der ikke er uvildige vidner.

Af modpartens skadeanmeldelse af 26/1 2010 fremgår bl.a.:

"**8. Beskrivelse af uheldet**
Deres hastighed km/t 10-20 km/t Modpartens hastighed km/t 10-20 km/t
…
Forklaring
I et sving på p-pladsområde er modparten og jeg begge for langt over i modpartens kørebane. Dårligt sigt p.gr.af gadebelysning i ca. billygtehøjde.

9. Skyld Hvem mener De har skylden og hvorfor
Delt skyld/min skyld. Jeg var for langt over mod venstre, men mener også, at modparten var for langt mod venstre."

Af klagerens skadeanmeldelse af 3/3 2010 fremgår bl.a.:

"**Hvad var din hastighed:**	20 km
…	
Hvem har efter din mening skylden og hvorfor	Modparten overser mig og kører over i min bane og direkte ind i min venstre side af kofangeren, begge lygter, skærmen og ødelægger samtidig sprinklerdunken.
…	
Var der uvildige vidner til uheldet	Ja
Hvor befandt vidnerne sig:	I bygning lige ud for. På ulykkesstedet er der fire baner minimum og jeg var i yderste til højre, fordi jeg skulle dreje til højre, det er stadig ubegribeligt for mig, at med den gode plads, at hun kunne ramme mig, hun må have taget en morgen blunder."

Ved mail af 25/3 2010 meddelte selskabet klageren, at ansvaret ville blive ligedelt mellem parterne, medmindre klageren inden 8 dage sendte erklæring fra et uvildigt vidne, der kunne bekræfte hans forklaring om modpartens kørsel i den forkerte vejside. Afslutningsvis henledte selskabet opmærksomheden på, at der ikke på skadestedet er vognbaneinddeling i form af vejbanestriber.

Klageren rettede herefter henvendelse til advokat, som sendte brev af 6/4 2010 til selskabet. Af dette brev fremgår:

"Min klient kan ikke anerkende, at skylden fordeles ligeligt mellem parterne.

Når man ser på uheldsstedet kommer min klient kørende i højre side af vejen og skal dreje til højre. Al simpel logik siger, at man i denne situation typisk vil holde så langt til højre som muligt og ikke slå et 'mærkværdigt' sving ud i midten af vejbanen.

Modparten kommer kørende ad en bred vej og skal dreje til venstre. Der er på stedet rent faktisk ikke særlig god oversigt for venstredrej ende. Jeg vedlægger et nyere foto (fra Krak) der viser, at der rent faktisk er en bygning der spærrer en del for udsynet. Til gengæld er det typisk for den venstresvingende, at den venstresvingende vil skæve noget over - da der forventeligt ikke vil være nogen særlig trafik på dette tidspunkt af dagen - og dermed komme over i den højre vognbane.

Som det fremgår af det medsendte foto kan man faktisk se, at der helt tilfældigt på det tidspunkt hvor fotoet blev optaget var en bil der kørte nøjagtig på samme måde, nemlig foretog venstresving og kom over i den modgående højre vognbane.

Man kan nærmest også af dækaftegningerne på vejen se, at dette stort set er standardkørsel for venstresvingende.

> Almindelig sund fornuft siger således, at min klient holder til højre, medens modparten meget typisk vil holde til venstre og dermed komme over i min klients vejbane og dermed har ansvaret for uheldet.
>
> Hertil kommer at der i tvivlstilfælde naturligvis bør lægges skyld på den venstresvingende, navnlig på et sted som det foreliggende hvor den venstresvingende bør udvise særlig opmærksomhed."

Selskabet fastholdt sin afgørelse om ligedeling ved mail af 19/4 2010 til klagerens advokat.

Klageren indbragte herefter sagen for Kundeombudet i If, som meddelte klagerens advokat sin afgørelse ved brev af 4/5 2010. I afgørelsen hedder det:

> "Du har skrevet til Kundeombudet på vegne af din klient …, fordi han ikke er tilfreds med, at han har fået en del af skylden for uheldet, der skete den 26. januar 2010.
>
> Jeg har læst både din klients og modpartens beskrivelse af uheldet, og jeg kan godt se, at der er uenighed om de nøjagtige omstændigheder omkring uheldet. Det fremgår, at det er din klients opfattelse, at han slet ikke har været i nærheden af midten af vejen, men at han var yderst til højre, fordi han skulle dreje til højre. Modparten erkender, at hun skar hjørnet i svinget, men hun mener samtidig, at din klient var over vejmidten, og at uheldet skete midt på vejbanen og ikke i høje side, som din klient opfatter det. Det begrunder hun bl.a. med, at hun efterfølgende er ude og feje plast- og glasrester af vejbanen, der ligger midt på vejbanen og ikke i højre side.
>
> Det er altid problematisk, når der sker et uheld, og parterne bagefter ikke er enige om, hvordan uheldet sker. If har derfor forsøgt at indhente oplysninger om evt. uvildige vidner hos din klient, men der er ingen, der har henvendt sig. Det betyder desværre, at det ikke har været muligt at få en uvildig beskrivelse af, hvad der nøjagtig er sket. Jeg kan som følge deraf alene forholde mig til sagen ud fra begge parters oplysninger og forholdene på uheldsstedet.
>
> Du henviser i sagen til, at det er typisk, at en vestresvingende vil skære svinget, hvilket modparten jo også erkender. Men som jeg ser det, beviser det ikke i sig selv, at uheldet er sket, som din klient beskriver. Når jeg sammenholder alle oplysningerne, kan jeg ikke afvise, at begge parternes forklaringer kan være sande. Der er derfor, som jeg ser det, tale om påstand mod påstand. I sådan en situation er det normal praksis, såvel retspraksis som praksis fra Ankenævnet for Forsikring at dele ansvaret med halv skyld til hver part.
>
> På det foreliggende grundlag kan jeg ikke kritisere Ifs behandling og afgørelse af sagen. Sagen betragtes hermed som afsluttet i Kundeombudet."

Den 2/6 2010 har klageren indbragt sagen for nævnet med påstand om, at selskabet skal anerkende, at alene modparten er ansvarlig for færdselsuheldet den 26/1 2010. Til støtte herfor har klagerens advokat bl.a. henvist til modpartens skadeanmeldelse, hvoraf det fremgår, at modparten ifølge eget udsagn "var for langt ovre mod venstre".

Selskabet har ved brev af 14/6 2010 til nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor bl.a. anført, at det ikke er muligt at påvise, at alene den ene part var over vejmidten i uheldsøjeblikket. Ifølge selskabet er afgørelsen om ligedeling derfor i overensstemmelse med gældende retspraksis.

Herefter har klagerens advokat i brev af 21/6 2010 til nævnet anført:

> "Forsikringsselskabet angiver som et faktum, at 'uheldet er sket ved et sammenstød på midten af vejen'.
>
> Dette er ikke korrekt.
>
> Min klient forklarer, at han absolut ikke er i nærheden af midten af vejen, men er i højre vejbane. Modparten erkender, at hun skar hjørnet af i svinget.
>
> Almindelig logisk tankegang, når man ser på det pågældende sted, er, at min klient vil have endog yderst svært ved at føre sin bil ud midt på vejen, når han ligger inde i højre side og skal holde til højre rundt i et sving, medens modparten typisk, når hun skærer hjørnet i svinget, vil komme ikke alene ind på midten, men over i min klients side af vejen.
>
> Hertil kommer den nye oplysning … i skrivelsen af 4/5 2010, at modparten efterfølgende fejer glas og glasrester af vejbanen. Lige præcis her skulle man nok have sikret sig bevis, eventuelt blot ved at tage nogle fotos. Her sker der rent faktisk det, at modparten fjerner beviset som kunne have gjort det helt klart at uheldet skete i min klients højre vejbane.
> I virkeligheden burde min klient få medhold allerede af den grund, at modparten fjerner et muligt og højst tænkeligt afgørende bevis."

I forlængelse heraf har klagerens advokat i brev af 28/10 2010 til nævnet anført:

> "I ovennævnte sag har min klient netop orienteret mig om, at han netop har konstateret, at der på ejendommen findes adskillige overvågningskameraer.
> Der er stor sandsynlighed for, at disse kameraer optager arealerne rundt om bygningen og dermed også en mulighed for, at kameraerne på dette tidspunkt kan have optaget den pågældende hændelse.
>
> Modparten, som er ansat på stedet, må givetvis have kendt til tilstedeværelsen af disse kameraer og kunne derfor have sikret at det kunne undersøges, om der var optagelser der kunne bruges. I dag er optagelserne jo givetvis slettede og et eventuelt bevis er derfor forsvundet og skylden for dette må pålægges modparten.
>
> Dette bør understrege, at modparten må bære ansvaret for uheldet."

Hertil har selskabet i brev af 16/11 2010 til nævnet bemærket:

> "Vi må afvise at modparten kan drages til ansvar for at eventuelle overvågnings optagelser er blevet slettet.

Begge parter har et ansvar for at føre bevis for sin egen påstand."

Efterfølgende har klagerens advokat i brev af 25/11 2010 til nævnet anført:

"Som udgangspunkt er det selvfølgelig korrekt, at begge parter har et ansvar for at føre bevis.

Modparten er imidlertid ansat, med rimelig høj placering, i den virksomhed der er i den bygning, hvor skaden sker og modparten er derfor givetvis fuldt ud vidende om at der er overvågningskameraer - hvad min klient jo som mere tilfældig besøgende intet aner om.

Dette giver klart et skærpet ansvar for modparten for at afgive de fornødne oplysninger såvel til min klient som til forsikringsselskaberne omkring muligheden for at føre bevis for påstande.

Det må derfor utvivlsomt kunne lægges til grund, at modparten har haft en klar fornemmelse af at overvågningsoptagelser ikke ville støtte hendes forklaring, men min klients, og at muligheden for at undersøge optagelserne derfor ikke er blevet nævnt."

Nævnet har fået forelagt fotos af skadestedet.

Nævnet udtaler:

Det er ikke muligt at afgøre, hvem af parterne der i skadeforløbet har overskredet vejens midte. På den baggrund finder nævnet ikke grundlag for at kritisere, at selskabet har ligedelt ansvaret mellem parterne.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klager får ikke medhold.

Poul Sørensen

udskriften bekræftes

Henning Jønsson